

věstník Bobřího oddílu

XLII

únor 2025

Buď připraven!

KIM 6

STRÁNKA VÝSLEDKŮ

BODOVÁNÍ JEDNOTLIVCŮ

LEDEN 2025

1	Lískáč	27
2	Bambule	25
2	Zubr	25
4	Smajlík	23
4	Maru	23
4	Vašek	23
7	Cézar	21
8	Pepa	20
9	Kecka	19
9	Šikula	19
9	Šnely	19
12	Anika	17
12	Mýval	17
14	Orobinka	12
14	Ori	12
16	David L.	10
16	Vojta	10
16	Tarzan	10
19	Jack	6
20	Jiskráč	4
20	David H.	4
22	Kája	0
22	Lumík	0

Stoprocentní docházku měli:

**LÍSKÁČ, ŠIKULA,
BAMBULE, ZUBR**

V lednu bylo 6 oddílových podniků, na kterých jsme ujeli:

0 KILOMETRŮ - JIZERA JE ZAMČENÁ

SOUTĚŽ NA MĚSÍC ÚNOR

Po roční pauze zkusíme znovu fotografickou soutěž, tentokrát na téma Zima

Zima pomalu končí a proto vyhlášíme fotografickou soutěž na téma zima. Zašlete dvě vámi vyfocené fotky Žralokovi na email.

Vítěz získá hodnotnou cenu a body do celoročního bodování.

Soutěž trvá do konce února.

Kdo je hledá, ten email na Žraloka v Kimu najde :)

BODOVÁNÍ DRUŽIN

LEDEN 2025

1.	Modrá	21
2.	Žlutá	17
3.	Červená	15

ZPRÁVY Z ODDÍLU

Díky všem, kteří pomáhají na výpravách mladších oddílů. Je to velká pomoc a radost pro děti. Takto začínáte krásnou roverskou službu.

Máme upravené složení družin, ve kterém to dotáhneme až do expedice. Modrou vede Lískáč a Anika, Žlutou Šíkula a Bambule a Červenou Zubr a Smajlík.

Kormidelník nebo kormidelnicko-člunařská dvojice zodpovídá za provedení družinových akcí. Děláte to pěkně, i když zlepšovat je pořád co, proto bychom vás rádi vyslali na **rádcovský kurz**.

Berte **družinu** trochu více jako **samostatnou jednotku**. Pokud máte družinovou akci, všechny přípravy, omluvy apod. řešte s kormidelníkem, příp. kormidelník/člunař s družinovým patronem.

Docházka se u některých **viditelně zlepšuje**, u některých příliš ne. Na expedici musíte být připraveni.

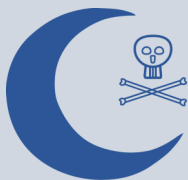
V lednu proběhla na klubovně **Indyho prezentace** jak prezentovat, která snad těm, kteří přišli, byla užitečná. Po ní následovala pěkná **Čapova prezentace** na téma Habsburkové v Čechách.

Máme poslední měsíc se zimními akcemi a už se postupně chystáme na jaro. Letos nás čeká Svojsíkův závod, jehož základní kolo pořádáme. **Začne Boj družin**, budeme **jezdit na vodu**, budeme pokračovat v **Patronátu na Chlumu**.

Zatímco nyní v zimě se hodně **zamýšlíme nad hodnotami**, které vyznáváme, na jaře budeme víc konat a ukážeme to světu kolem nás. Bude to akční!

Nováčci, kdo z vás na expedici **složí skautský slib**?

CO BUDE

12. 2. – oddílová schůzka (1617.)

Mistr uzlování

15.–16. 2. – Panskautské hry

Lyžařské závody, společná akce s dalšími oddíly.
Konkrétní informace budou co nejdříve.

19. 2. – oddílová schůzka (1618.)

Slavnostní schůzka ke Dni zamyšlení, v krojích

26. 2. – družinové schůzky

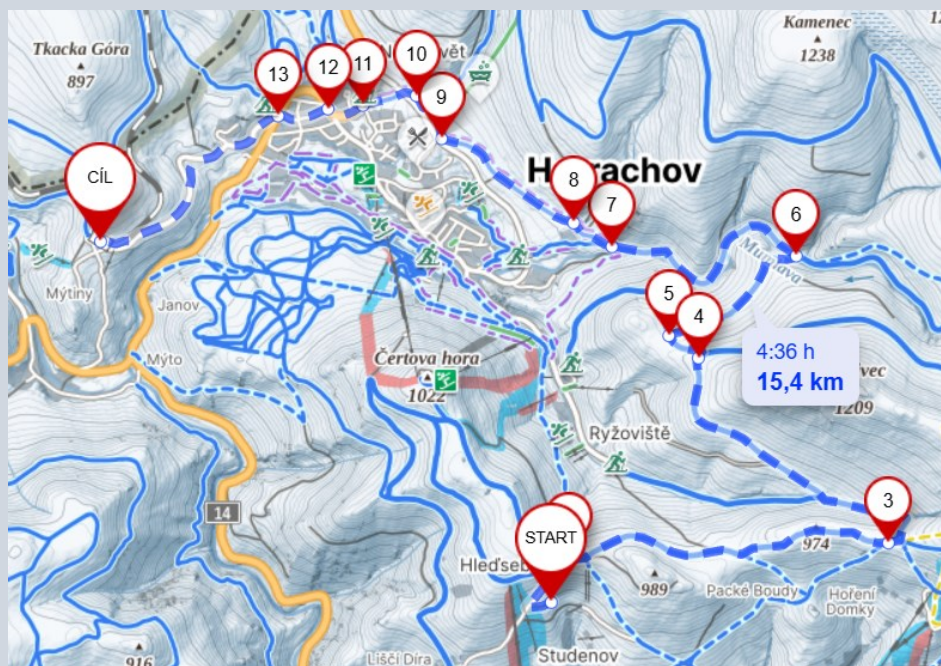
Vedou kormidelníci, konzultují s patrony, sami sobě

28. 2.–2. 3. – Polární výprava

Pěší výprava na hory, Erlebaška. Bližší informace dáme vědět co nejdříve.

5. 3. – oddílová schůzka (1619.)

+ oddílová rada s kormidelníky/člunaři

CO BYLO

8. 1. – 1613. oddílová schůzka

Letošní novoroční schůzka vyšla až na 8. ledna. Všichni byli po dlouhých prázdninách hodně rozjívění a bylo to znát i na průběhu schůzky.

Na začátku jsme vyhlášovali bodování, nejlepšího stezkaře, rozdávali jsme ještě věci z vánoc, řešili jsme výpravu. Pak následovala akční hra na malé vyzvědače, ve které musely družiny splnit šest různorodých úkolů.

V hlavní části schůzky jsme se ohlédli za minulým pololetím. Vzpomněli jsme na adventní výpravu a Miladu Horákovou. Mýval nám představila svého hrdinu. Povíдали jsme o tom, jak jsme připravovali scénky na vánoční schůzku a pak jsme se zamysleli nad celým pololetím, co nám dalo, co jsme se naučili, co se nám nepovedlo, co bychom chtěli zlepšit apod. Vše jsme si sepsali na papír a někdo se potom o své zkušenosti podělil.

Po krátkém nočním fotbalu jsme se ještě vrhli na témata, která nás v druhé polovině roku čekají. Máme časovou osu skautingu, na kterou budeme doplňovat události, které se odehrály tak, jak se o nich při oddílových akcích dozvíme, nebo na ně něco sehraje. Na příštích schůzkách budeme povídat o skautském zákonu a v družinách bude probíhat tzv. sami sobě.

Po schůzce proběhla ještě oddílová rada s kormidelníky a člunáři.

10. – 12. 1. – Běžkařská výprava

Na první výpravu roku 2025 jsme se sešli tradičně na hlavním nádraží v Boleslavi v 16:20 s běžkami v ruce. Tato výprava byla spojena s kosodřevinou. Vlak nám odjížděl v 16:41 směr tanvald. Ve vlaku jsme dostali takovou mapu s otázkami ohledně běžek a zimy atd. V Tanvaldu jsme přestoupili na vlak směr harrachov kam jsme dorazili okolo sedmé hodiny. Z nádraží už nás čekala náročná cesta lesem a za tmi. První jsme šli pěšky a poté se přezuli a jeli na běžkách. Věčinu času to bylo do kopce takže nic skvělého s batohem na zádech. Bylo to asi 10 km než jsme došli na chatu. Fretka s Budulem očekávali že tam budeme okolo deváté desáté jako večer ale dorazili jsme až půl hodiny před půlnocí. Chata ve které jsme spali se jmenovala Bělohorská chata (chata strejdy Emilky). Před chatou nás čekal ještě prudký kopec dolu takže všichni spadli. Večer už jsme si jenom připravili karimatku a spacák a šli si lehnout. Ráno jsme vstávali až v 8 hodin vyběhli na rozcvičku a na sněžníka, pak jsme se nasnídali udělali si čaje, ranní hygienu a začali se oblékat na běžky. Všechny věci jsme dali do batohu k velkým klukům. Vyšli jsme z chaty zase sněžilo museli jsme vyšlapat kopec který jsme večer po tmě sjeli. Vyšlapali jsme se to na Studenov tam nastoupili na běžky a vydali se směr Vosecká bouda. Jeli jsme po Janově cestě přes Čertovu pláň na Ručičky tam se vydali nahoru po Krakonošově cestě až na Kládovu cestu na Krakonošovu snídani a Pod Voseckou boudou už šlapeme jenom nahoru k cíli který je Vosecká bouda. U Vosecké boudy čekáme až za námi ven přijde Fretka s tím že můžeme jít dovnitř na čaj. Čaj stál asi 50 ale i tak jsme každý měli čaj dobrý ovocný s cukrem. Po dopití čaje jsme šli do předsíně jíst náš vlastní oběd. Potom nás čekala jenom cesta zpátky ale pozitivum bylo že už to bylo převážně z kopce i tak jsme vždy museli čekat na ty nejpomalejší. Takže jsme tam vždycky mrzli. Čekala nás ta stejná cesta na chatu a tentokrát už tolik lidí nespadlo. Na chatě nás už čekali benjamínci s hodné energií. Po převléknutí nám dali chvíli pauzu a začal program spojený s benjamínky. Rozdělili jsme se asi na šest skupin vždy byli dva nebo jeden z každého oddílu. Jako první úkol byl vymyslet jméno jako např vložky, sněhuláci... Další disciplíny byly oblékání co nejvíce kusů oblečení na člena, na hůlku se přivázal provázek zakončený čokoládou jeden člen si zavázal oči a jeden si sedl na zem a toho slepého někdo navigoval ten sedící měl sníst tu čokoládu. Ještě byli nějaké další jako cinkačka a pak benjamínci šli spát a my si děláli večeri. Šli jsme spát dříve než v pátek. Ráno jsme vstávali v sedm třicet zase vyběhli na rozcvičku pak byl sněžník a začalo se balit uklízet po celé chatě. Ještě před baleňím jsme se šli najíst od mamky Emilky jsme dostali výborný perník s čokoládou. Po sbalení jsme se začali chystat zase na běžky doklidili jsme chatu a mohli vyrazit. Rychlá společná fotka před chatou musela být. Vydali jsme se stejnou cestou jako v sobotu dojeli jsme na rozcestí Kládova cesta a tam odbočili do jiné odbočky než v sobotu. Jeli jsme přes Luboškovou bystřinu pokračovali k mumlavským vodopádům po Harrachově cestě až ke Kamenici. Pak už jen k Normě a sundali si běžky na nádraží. U Normy jsme ještě obědvali. Na nádraží jsme měli ještě chvíli a tak jsme byli rádi že sedíme. Ve vlaku jsme řešili družiny s Fretkou a v 17:19. Tem skončila naše výprava.

<– Kde jsme v neděli běžkovali

15. 1. – 1614. oddílová schůzka

Na začátku jsme hodnotili a povídali o povedené běžkařské výpravě, připomínáme si trasu a hlavně odevzdání zápisu.

Na necelou půlhodinu jdeme provětrat mozky ven fyzickou aktivitou - hrajeme buldoky ("ovečky, ovečky" se zvedáním a invalidku). Pak v klubovně otevíráme vážnější téma - a to sice Jana Palacha a jeho čin - upálení se 16. 1. 1969. Den po schůzce je totiž výročí jeho protestu. Na fotce ho většina z vás nepoznala. Pouštíme i krátký dokument, pak i jeho rozhovor s doktorkou z nemocnice.

Dalším bodem je povídání o 5. bodu skautského zákona "Skaut je zdvořilý". Každý sám píše na lísteček, co chápe pod slovem zdvořilý / zdvořilost. Význam asi všichni chápeme, jen je těžší to formulovat. Proto si čteme definici z Wikipedie. Mimochodem ta má právě dnes výročí 24 let - vznikla 15. 1. 2001.

Čteme si výklad z knížky "Příběhy ke skautskému zákonu a slibu" a pak pouštíme jeden příběh. Hledáme v tom nezdrovilosti a hrubosti, pak vymýšlíme po družinách možné pokračování příběhu.

Připomínáme Bobří pátku a po úklidu klubovny nám zbývá pár minut, tak hrajeme různé hry v hale.

19. 1. – Bobří pátku

Po několika letech proběhla dříve tradiční akce Bobří pátku. Sešli jsme se na klubovně sice v posunutém termínu, ale docházka byla i tak ucházející. Tentokrát jsem soutěžili ne na jednotlivce, jak tomu bývalo dříve, nýbrž jsme vytvořili týmy, pod vedením nejstarších. První disciplínou byly vědomostní otázky o zvířatech známých i neznámých. Otázky byly jednodušší i složitější, třeba proč se rybičce sapinovi říká klaun, nebo třeba jakou maximální rychlostí dokáže běžet zajít. Poté se všichni vystřídali ve skautských aktivitách, kde jsme buď kreslili, vysvětlovali nebo předváděli a ostatní z týmu hádali. Poslední disciplína se skládala z jednodušších her, na které byli vysláni zástupci jednotlivých týmů a soutěžili proti sobě. Poměřovaly se smysly a schopnosti v dámě, Doublu, člověče nezlob se a Jungle speedu. Potom už byla jen volná zábava, vyzkoušeli jsme třeba vtipnou karetní hru Výbušná kotátka, která přinesla Mýval. Na konci jsme jen vyhlásili výsledky a řekli si pár organizačních záležitostí. Věřím, že se akce vydařila a děkuji Treskovi za pomoc s přípravou a realizací.

22. 1. – 1615. oddílová schůzka

Schůzka začala malou soutěží. Jediný Lískáč poznal mastek, nejměkčí minerál.

Rozdělili jsme se na dvě půlky a sehráli jsme seznamovací hru na louce, takže jsme se u toho i trochu proběhli. Pak jsme si v klubovně říkali, co kdo o kom zjistil a co ho druhý naučil.

Zbytek schůzky se už konal bohužel v klubovně, dlouho jsme seděli a už nás to nebavilo. Příště lépe proložit fyzickou aktivitou. Zajímavě jsme ale povídali o prvním bodě skautského zákona, skaut je pravdomluvný. Když jde člověk do hloubky, je to dost složité. Četli jsme si krátký příběh. Taky jsme si zopakovali, co jsme dělali minule, připomněli ještě Jana Palacha. Nakonec jsme dohnali umístění událostí na naši osu skautingu a řekli si pár organizačních věcí.

Ke konci schůzky přišli Indy s Čápem, protože po schůzce jsme ještě pro zájemce připravili prezentaci o tom, jak prezentovat, a historické téma Habsburkové v Čechách.

Fotky – Běžkařská výprava

Fotky – Bobří pátku

BYLO

Družinová schůzka – 27. 1. (Č)

Po té co na schůzku dorazil jen Pepa spojili jsme se s modrou protože jich taky bylo velmi málo. Po několika minutách kdy jsme čekali zda přijede i Vojta, ale nepřišel. Tak jsme se vrhly na první společnou hru. Rozdělil li jsme se na dva týmy a ty soutěžili. pointou hry bylo hledání různých informací na krásné louce. Bylo to nerozhodně. Pak jsme šli vysílat morseovku kterou jsme úspěšně odvysílali. Po odvysílání byla krátká chvilka kde jsme pouze hrály Twister u kterého měl zubr a lískas samisobe a čekali na žlutou.kdyz jsme se na ně dočkali tak jsme šli až do konce schůzky hráli fotbal.

Družinová schůzka – 27. 1. (M)

Schuzka začala tím že jsme hráli takovou počítač a vyhledávací hru kde jsme běhali a počítali veci a tým s nejvíce nahlášenými úkoly vyhrál. Byly jsme rozděleni na dva týmy kecka a Pepa, Tarzan a mýval. Poté jsme šli signalizovat ale protože se stmívalo tak nám zubr přinesl baterku a signalizovali jsme s baterkou, s e kterou se špatně signalizovalo, takže přijímacímu týmu vycházeli blbosti. Potom jsme šli dovnitř mezitím když jsme čekali na žlutou tak se nám pomocí sami sobě představil Lískáč a Zubr. A potom jsme hráli twister. A když Žlutá konečně dokončila svoji aktivitu, tak jsme šli hrát fotbal.

Družinová schůzka – 27. 1. (Ž)

Přesně na čas jsme začali a přivítala nás Bambule s šíframi. Asi hodinu jsme se je snažili vyluštit, ale jedna byla moc těžká tak nám Bambule poradila. V šífrách jsme zjistili, že máme doběhnout na 4 místa kde jsme našli fotky zakladatelů skautingu. Řekli jsme kdo na nich je a pak měli volno dokud nepřiběhl zbytek. Když to všichni konečně oběhli, tak jsme si šli zahrát fotbal s červenou a modrou. V posledních deseti minutách nám Vašek řekl Sami sobě a pak už jsme se rozloučili.

*Jak jsem hráli
a prohráli
nebo vyhráli?*

CO BYLO - ROVEŘI

Roverská výprava s Mustangy do Jizerek

Podle plánu jsme vyrazili na společnou výpravu den po návratu z lyžáku a v důsledku toho (a možná i dalších věcí) byla docházka mizerná. Jeli jsme jen já, Plavec a Svišť. Později se k nám připojil i Treska.

Vyjeli jsem vlakem v pátek dopoledne a dojeli jsme do Tanvaldu, odkud jsme se ještě svezli busem až do Desné, kde byla naše chata. Cestou panovala rozdělená nálada a moc jsme si s holkama nepovídali. Když jsme dorazili, uvítal nás majitel chaty. Byl to luxus, několik pokojů a v každém koupelna, postele a společenská místnost s kuchyňkou a lednicí. Nějak jsme se ubytovali a navečeřeli a společně jsme vymysleli rámcový program na sobotu. Pak jsme si zahráli AZ kvíz na týmy. My tři versus holky. Samozřejmě jsme je rozdrtili 2:1.

Druhý den ráno jsme měli budíček v krásných osm. Dali jsme si sněžníka (jen kluci) a nasnídali jsme se. Měli jsme krupicovou kaši s cukrem a granekm. Jídlo bylo celkově fakt luxusní. Táhli jsme s sebou dvě plné tašky jídla (mouku, mlíko, šunku, rohlíky,...) Po snídani jsme se oblékli a vyrazili jsme na Protřeznou přehradu. Cestou jsme dělali blbosti ve sněhu. (zase jen kluci, holky prostě šly). Vypadla to že z nás měli celkem srandu, což se taky později potvrdilo. Venku bylo krásně a my měli malé plastové snowboardy a jeden pekáč tak škoda toho nevyužít žejo! Cesta byla víceméně pořád stejná a po asi dvou hodinách jsme došli na Protřeznou. Dali jsme si jediné opravdu skromné jídlo, rohlík s taveňákem, vyfotili jsme pár fotek a vyrazili jsme na zpáteční cestu. Opět jsme dělali kraviny. Obešli jsme Soušskou přehradu a vydali jsme se dolů do Desné podél Černé Desné a jejich vodopádu. Na chatu jsme došli okolo půl třetí, chvíli jsme byli ještě venku a pak jsme se vrhli na děláni pizzy. Podle návodu jsme zdárně udělali těsto, nechali ho vykynout a začali jsme tvarovat, zdobit a péct. V mezičase jsme hráli karetní hru Břitník. Celá ta nádhera nám zabrala zhruba tři hodiny, ale stálo to za to. Bylo to vynikající! Po večěři dorazil i Treska. S plným břichem a dobrou náladou jsme si zahráli znovu AZ kvíz a pak ještě Labilní :). Stihli jsme taky pořádně zkritizovat finále Stardance, určitě bychom to zvládli líp!

V neděli ráno jsme opět dali snežníka, ale Treska vynechal ajajaj!!! K snídani jsme měli palačinky s nutelou a marmeládou, což je podle mě skvělá kombinace, jiní členové by mě s tím však nejradši poslali do Zadaru. Původně jsme měli v plánu ještě někam jít ale program se zaseknul na louce před chatou. Koulovali jsme se a podařilo se nám zatáhnout do sněhové bitvy i holky, takže jsme nebyli jediná, co dělali hovadiny. Trochu nás vyřval pravděpodobný majitel pozemku když Tresku napadlo obalit značku soukromý pozemek sněhem, ale pohoda. Postavili jsme taky megasněhuláka. Když Plavec nasazoval hrnec na hlavu, tak musel stát na špičkách, takže odhadovaná výška byla něco okolo třech metrů. Ještě jsme dali pár kotrmelců z kopce a když toho bylo už dost a byli jsme dostatečně mokří, zalezli jsme zpátky do chaty a začali jsme pomalu pobalovat. K obědu jsme měli dobré rizoto. Ve čtvrt na tři jsme zamkli chatu a vyrazili jsme na bus, který nás dovezl až do Boleslavi. Byla to odpočinková a zároveň užitá výprava.

ROZHOVORY S OSMIČÁKY – FRETKA

Rozhovory s Osmičáky – Fretka

Fretka, současný vedoucí oddílu, byl aktivním členem v letech 1988-2003 a poté znovu od roku 2015. Vystudoval Fakultu elektrotechnickou na ČVUT v Praze, obor telekomunikace. Nedokončil zde doktorské studium, ale v letech 2003-2013 byl zaměstnancem fakulty na Katedře telekomunikační techniky. Od roku 2013 pracuje ve Škodovce v oboru IT, v oblasti bezpečnosti.

Na úvod klasická otázka. Proč jsi dostal přezdívku Fretka?

Když jsem byl čerstvým nováčkem v oddíle, ještě v klubovně pod nemocnicí, tak jsme hráli takovou překážkovou dráhu a já jako úplný nováček jsem to vyhrál. Byl jsem mrštný jako fretka.

Prošel jsi od malička oddílem, byl jsi kormidelníkem, odešel jsi do „pekáče“. Proč jsi potom přestal být aktivní?

Ano, do pekáče jsem odešel po táboře v roce 1994. Poslední mou expedicí bylo Československo v roce 2003, slovenská část. Pak jsem se jenom občas jezdil podívat na tábory.

My jsme totiž jezdili na raftové závody, už když jsem byl v pekáči. Dneska to není tak časté, ale tenkrát těch víkendů a závodů bylo poměrně hodně, takže se to krylo. Nějak to vyplynulo a začal jsem se věnovat víc té vodě. Začali jsme jezdit víc i na kajakách a z toho pekáče jsme nějak vycouvali.

Tenkrát byly taky nějaké spory v oddílu... Najednou nás hodně dospělo, protože jsme byli podobně staří a v pekáči nás bylo hrozně moc. Nefungovalo nic jako roverský kmen, takže my jsme si to začali dělat sami. Jezdili jsme sami na vandr, sami na rafty. Roveři začnou mít prostě trochu jiné požadavky než ty děti...

V roce 2007, když mě Bubla lákal na Aljašku, bych rád jel, akorát se nám právě narodila Borůvka.

Co tě vedlo k tomu, že jsi po tak dlouhé době zase s oddílem začal jezdit?

Protože jsem přihlásil Borůvku, tenkrát ještě Aničku, svou starší dceru.

Takže znovu na výpravě jsem byl v Jizerkách, kde jsme se fotili v takovém zástupu na jedné cestě. Dlouho ta fotka byla na webových stránkách. Spali jsme v Desné v nějaké klubovně. Asi jsi tam byl.

Ano, to byla pěší výprava s Bublou jako náhrada místo vody v říjnu 2015. Napadlo tě někdy, že se jednou staneš vedoucím?

Ne, nikdy mě to nenapadlo. Ani jsem nad tím nikdy nepřemýšlel a nesměřoval k tomu. Mně vyhovovala taková ta role pomocníka.

Poslední roky to Bubla nějak naznačoval. Když to na posledním táboře oznámil, tak už jsem musel...

Jaké to je být vedoucím (jako vodní skauti bychom měli říkat kapitánem) oddílu, který prakticky ještě v ilegality celý postavil a poté vedl Bubla 35 let před tebou?

Je to určitě velký závazek vůči oddílu a Bublově práci. Je hodně na co navazovat. I když něco jede ze setrvačnosti, tak pořád velká část programu se dá čerpat z minulosti. Člověk to nestaví na zelené louce, ale má dobře postavený, fungující oddíl. Pak je to mnohem snazší, než začínat od nuly.

Co je pro tebe nejtěžší?

Ta zodpovědnost za členy oddílu je taková složitější věc...

Ale nejtěžší je sehnat čas. Nechápu vůbec, jak to mohl dělat Bubla jako „one man show“, protože všechny jeho zaměstnání byly časově náročné. Když si srovnám, kolik času mi zabere jenom napsat nějaký úvodník do Kíma... A to nedělám všechno. Kíma dělá Budul, bodování Žralok atd. Bubla dělal všechno sám. I to plánování expedic a táborů. Spoustu věcí teď udělali roveři

ROZHOVORY S OSMIČÁKY – FRETKA

Takže ti vyhovuje, když máš někoho, kdo ti pomáhá?

Určitě! Ne, že mi to vyhovuje, ale je to v podstatě nutnost, abych to mohl vůbec dělat. Ono vlastně na efektivní pomoc stačí tak tři lidi. Nepotřebuješ ansambl deseti lidí. Ale když bude ansambl deseti lidí, kteří se budou nějak střídat a každý udělá část, tak je to ideální.

Jaký byl oddíl tenkrát a jaký je teď?

Když jsem přišel, byli jsme jenom kluci ve třech družinách po šesti, ale bylo i období, kdy byly družiny jenom dvě. Bylo nás málo, někdy úplně zoufale málo. Sháněli se lidi všude možné... Pak naopak přišlo období, kdy nás bylo hodně podobně starých (Vrtul, Ondra Meduna, Mára Machačny, Nosál...), takže to bylo vyrovnané a bylo to super na hry.

Když jsem se vrátil do oddílu s Borůvkou, tak byl naopak velký rozptyl od 8 do 16 let. Teď se to opět srovnává do podobného věku. A máme teda i holky. Myslím si, že teď má oddíl zase hezké časy. S ohledem na jeho členy, kteří mají zájem, chtějí chodit, což bylo vidět i teď během covidu. Super je, že od Piškotů už přicházejí připravení. Dříve, aby přišel do oddílu nováček a hned jel na expedici, bylo úplně nemyslitelné. Teď v Rychlebských horách to dali všichni bez problému. V současnosti kromě kormidelníků a pár lidí již všichni prošli Piškotím oddílem.

Ano, to je jednoznačně znát a to jsem byl na expedici jen pár dní... Jaký bys chtěl, aby oddíl pod tvým vedením byl? Máš nějaké zvláštní ambice?

To je těžká otázka. Hlavně bych chtěl, aby to ty děti bavilo a abychom si to užívali. Nejenom děti, ale i my.

Je nějaká zkušenost z oddílů, ze které těžíš ve svém profesním nebo osobním životě?

V osobním životě ze zkušeností z oddílů si myslím, že těží všichni Osmičáci. Ten oddíl dal lidem strašně moc, co se týká samostatnosti a celkově, že tě spousta věcí jen tak nerozhodí. Umět si poradit. Zrovna mi někdo říkal, jak je pro něj stresující se sbalit na nějakou služební cestu. Já se balím rád.

V profesním životě zkušenosti z vedení družiny a vůbec spolupráce s lidmi.

Co bys na závěr popřál Osmičákům?

Přál bych si, aby ty další roky nebyly jako ten loňský. Bez covidu a bez online skautingu.

Přál bych si, aby oddíl vzkvétal, aby fungovaly dobře všechny jeho části, abychom měli dost vedoucích a aby to všechny bavilo.

ODKAZY

*Ticho – Youtube
Pozn. red.: O čem je tahle
písnička?*

*Pro nás brnkačka, jak můžeme
pomoci přírodě a krajině
AOPK*

*Česko bude mít novou velkou chráně-
nou krajinnou oblast
AOPK*

*Přírodovědecký kvíz
Mladí ochránci přírody*

Pozn. red.: Tak co, komu se podařilo získat více bodů?

Z 10 otázek bylo odpovězeno 6 správně.

Noci strávené nad encyklopediemi a otázky vyvádějící učitele biologie z míry nesou své ovoce, teď jen neusnout na vavřínech a mít trochu toho pomyslného štěstí.

KVÍZY A SRANDY

*Geografický kvíz – státy Evropy
Settera Geography*

Kdo dá 100% správně?

Vlastním nákladem vydala Osmička MB – Bobří oddíl, Mladá Boleslav
8.ovs.cz; fb.com/osmyoddil
Redakce: Žralok (lv0jt4@skaut.cz)
Ještěř (jester01@skaut.cz)